

deinde orantem. deinde sporas texecem. et iter oracōi va-
cātem q̄ sic facere anthonium
iubentem cōī accidiam. Ter-
tiū est ut cum sentit tristitiam
accidie quis interdū q̄rat bo-
nā sotietatē cū q̄ verisimiliter so-
lum deo et lictis tractet lete
Exemplū in vitas patrꝝ vbi sepe
illud fecerūt. In cui⁹ figura le-
gitur exo. xvii. q̄ iofue pug-
nante cōtra amalech. orabat
mōyse leuās manus ad deū.
cui⁹ man⁹ erāt graues. si hur-
a aaron sustētabāt man⁹ ei⁹
ex vtraq; parte. Quartū ut hō
se cogat ad exercitū spūalū
que fastidit. Nā habitus dele-
ctabilis non nisi p̄ actus inter-
dū tristes multiplicatos acq̄
ritur ex. iiij. eth̄ corꝝ. Quintū ut cu-
magno conatu q̄s mēoretur
dei tot beneficia q̄ s̄ic d; ps. Re-
niūt consolari aia mea credat
qd̄ seq̄tuz. memor fui dei et de-
lectatus sum. oport; aut hūc
conatu magnū esse q̄r homo i
tristitia cōstitutus difficulter
calibus immoratur. Sextū ē
exclusio p̄ posse trū radicū ac-
cidie in p̄ncipio capituli posi-
tarꝝ In cui⁹ figura dicit leuic⁹.
vi. Iḡnis in altari meo semp
ardebit q̄ue nutriet saēdos s̄b-
itiens ligna mane p̄ singulos
dies. Septimū est cōsideracō
pene ifernī et purgatoriū et bea-

titudinis q̄ expectamus scđm
nostrꝝ meitū vel demeitū. vñ
in vitas patrꝝ. quidā pater cō
quest⁹ est pri achilli accidā
R̄ndit alter ideo pateis q̄r nō
dum vidisti requiē celi nec pē
nam ifernī. Octauū a sūmū
remedīū dei gratia ē ps. Viā
mādatorum tuorū cucurri cū
dilatasti cor meū. vnde i cant⁹.
Tr̄he me post te curremus in
odore vngētorꝝ tuorꝝ Cā. i. ps.
Errauī sicut ouis q̄ perīt aē

Capitulū. xi.

Sexto decimo prohibe-
tur erubescētia xp̄m
sequēdi et eius doctri-
nā in necessariis ad salutē. vñ
luc. ix. ait. **C**ui me erubueit a
et meos fīmōes hūc filius hōi
mīs erubesc; cū wnerit in maie-
state sua et pris et scōrū ange-
lorꝝ id ē ad modum erubescē-
tis se hēbit dices. nescio ws. si
cūt ait virgib⁹ fatuis math.
xxv. et clausa est ianua. Tria
sunt hic dicēda et vīdēda. Pri-
mo de wrecūdia seu erubescē-
tia bō. Secundo de mala de
quib; dicitur Eccī. iiiij. Est ofu-
sio adducēs peccātū et ē ofusio
gratiā et gloriā adducens
Tercō de remedīis male eru-
bescētie. **C**onītū ad. i. nōndū b
scđm thō. 2. 2. q. cxliiij. q̄ vē
cūdia est timor de actu expro-
brabili factō vel siendo. Dicat

Prīmū

Preceptū

p̄mo t̄dē q̄ est respectu ardū
possibilis respectu cuius nō est
tristitia. Ex quo patet q̄ perse
cti nō erubescūt facilitē de futu
ris malis p̄petrabilibz. q̄ non
app̄hendunt mala op̄ā ut diffi
cultur ab eis mediāte grā vita
bilia. Itē patet q̄ malitiosi nō
sunt verecūdi quia ex habitu
facilia putant mala. dicitur de
actu turpi in quo includitur
cogitacō. verbum. vñ obimissio
turpis. Dicitur turpis seu ex
probribilis. Sed que sūt tur
pia exprobrabilia seu īhvone
sta. R̄n̄sio q̄ nuditas corporis
in adulto respectu alterius. Itē
discooptura mēbri īmmūdi pu
ta gentiliū posteriorum a vbe
rū. Ex quo pat; q̄ male faciat
vestes curtas portātes quo ad
vīros. a vībā nudātes quo ad
mūlēs. a tunicas leuātes sine
causa. Iacō istorū est. quia a
natura talia verēm̄ ut dicit bea
tus aug⁹. li. de cītate dei cōtra
dyogenē. Item omne peccatū
ē erubescibile p̄cipue tñ luxuie.
furti. seu subtractōnis alieni bo
ni. a mēdati⁹ de quibus inter
eeteā dicitur ecē. xli. Erubescitē
a patre a matre de formicacō
Et a p̄sidente a potente de men
daci⁹. Et a p̄ncipē a duce de
delicto. Qd aut̄ turpe sit oē
peccatum patet tripliciter. Pri
mo quia peccatū nuditatem se

Capitulū

xxi.

cit erubescibile. Nā gene. ii. dī
Erāt vterq; nudus Adam sc̄i
cet a vxor eius. a non erubescē
bant. racio quia nullum pecca
tū fecerant a futurū faciliter vi
tare poterāt. Interi em̄ q̄ mē
supiori obediebat creatori q̄c
quid īfra mentem erat ut mē
bra corporis a etiam bestie h̄i
obediebant. Sed eoipso quo
homo deo īobediens fuit. obe
diēcia multorum h̄i est s̄b̄t̄
cta. Ideo geneb. iii. dicitur post
q̄ ambo de fructu vītito gustā
uerūt. aperi sunt oculi amborū
videlic; experītiā habēdo q̄
malum p̄ius mēte nouerunt
Cumq; cognouissent se eē nu
dos consuerūt folia fīcīs a se
runt sibi perīomata. plura ibi
de vrecundia videlic; q̄ ad v
cem dei fugerunt qn̄ deus que
fuit adā vbi es. q̄ deus ait q̄s
īndicauit aīc. Secūdo cum d
erubescētia fit fuga rei turpis.
et peccatū fit opus dyaboli cō
tra naturā p̄mo eo remoto oīa
decētia foret ostat p̄ccātū eē ma
xime erubescibile et qd pl̄ē ī
ei⁹ opacōe alia erubescibilia nō
sūt teste greg⁹. dicēte de maria
magdalena q̄ semetipam īm
ter intus erubescēbat nihil esse
credidit qd verecūdaretur fo
ris. Tercō erubescētia ē respū
īmmūdorū sed ī opacōne p̄cā
alia īmmūda mūda sūnt. vnde

Primum Preceptum

math. xv. Que de ore p̄cedunt
de corde exēt et ea coinqnā-
tiōem. de corde enī exēt cogi-
tacōes male. homicidia. adul-
teria. formicacōes. furtā. falsa
testimonia. blasphemie. h̄ec sūt
q̄ coinqnāt hominē ps. Coe-
rupti sunt et ab hominibiles fa-
cti sunt se; iniqui. Dicitur fco
vel fiedi q̄ plura fecim? q̄ eru-
bescere debemus. et nescim? an
de facto luere coram deo habe-
amus. Pluā etiā sūt que ppetr̄
re possem⁹ turpia. **N**otādū
ij. scđ; thō. vbi prius a phm
ii. a. iii. ethicorū. q̄ verecun-
dia q̄uis non sit virtus eo q̄
virtus dīc p̄fectionē habitus.
perfectus aut̄ vir non timet; ali-
quid ut futur⁹ arduū possibile
vel difficulter vitabile. Sed
ap̄ter habitū faciliter vitabile
turpe. **T**n verecūdia est bonū
qd et laudabilis passio et ha-
bitus cōfīlis eius acquiri p̄t.
Laudabilis inquā quītuplici-
racōe. Primo q̄ frenū ē sensua-
litatis qd dum quis h̄z a mul-
tis malis p̄seruatur actibus et
spes est de eius correctiōe. vñ
quid phus dicit. Erubuit res
salua est. Secundo est oenamē-
tū p̄ecōsum quo decoratur iu-
uetus et muliebris sexus. vnde
eccī. vii. Bratia verecūdie eius
se; mulieris sensate et bone sup-
auz. Tercō est oculus quidā

Capitulum

.xxi.

mētis ostēdens opus de quo
quis verecūdatur eē examinā-
dum an bonū et tūc erubescētia
est expellēda. si malum tūc est
dimittēda scđ; illud math. vi.
Si oculus tuus nequā fuerit.
totum corp⁹ tuū tenebrosum
eit. Q̄rto est p̄uilegū hūane
cōdīcōis i hac vita quo carēt
oia aialia irrationalia. q̄ nul-
lū eoz verecūdatur p̄prie. q̄
turpe nō p̄cipit ut p̄t; in eorū
actib⁹. Quito gratiā a deo me
retur. vnde gene. ix. Sem ve-
recūd⁹ bñdicitur et chām ma-
ledicitur. Et luce. i. Ad ingres-
sum angeli maria verecūda et
timida audiuit. ne timeas ma-
ria. inuesti gratiā apud dñm
Vquo contra quīq̄ mala in- f
currūt iuerecūdi p̄op̄ositum
q̄ facilit̄ considerare potes. vnde
iere. iii. Frons meretricis facta
ētibi nolivisti erubescere Item
ibidem. vi. confusione non sunt
confusi et erubescere nescierūt
Terco nōndum q̄ verecūdia
que etiā nō est p̄cēm reperitur
in multis. Primo in perfectis et
seibus q̄ ad habitum multum.
et p̄az quo ad actū quia non
app̄hendūt turpia ut possibi-
lia sibi et difficulter euasibilia
S; tamē sūt sic dispositi ut si
in eis esset aliquid turpe de hoc ve-
recūdarentur ut dīc. phs. iii.
ethicor⁹. Secundo reperitur

Prīmū

Preceptū

plus in mediocriter vis. quia in eis est aliquid de amore boi. attamen non sunt totaliter immunes a malo. Tertio plus reperiedum est de verecundia in feminis. Quarto plus in virginibus adultis. Quinto maxime in iuuenib; vtriusq; sex post q; venerit ad usum racois. Verecundia aut carent qui sunt in patria. Item usu raconis carentes in via Adā et euā caruerūt in paradiſo. Et malicōsi qui nihil apprehendūt ut turpe nec malum timent. Est pterea triplex verecundia. quedam naturalis usum racois puenies sicut alie passiones. Alia est materia mēredi ut ista que insurgit racōe infamie innocentis. Tertia est meitoria et satisfactioia ut ista quam habem⁹ in cohitendo peccata. unde bern. Quantum displicet deo impudicitia pectoris. tatum placet deo erubescēcia p̄nitētis. Quo ad. ij. principale non dūcūt q; scđm tho. ubi super Malā verecundia ē timor inordinatus de actu non vere s apparent exprobribili seu turpi facto vel fiendo. pecun⁹ declara racōe aduertendū. cum timor sit de essentia verecundie q; tu ad ppositum sufficit timor vel metus qui scđz tho. in. iiiij. dispositio. est instat̄is vel futuri periculi causamentis trepidatio. Et

Capitulū

.xxi.

est duplex metus quidam qui cadit in constatē virum. alig qui non cadit in constatē vir. Costas em prie ē virtuosus. et inconstans vicōsus. metus aut cadens in constantem virū est quando min⁹ malum sustinendū cogitur metu maioris malicie timor cadit in ostatē virum. Cui⁹ racō est. quia sedm p̄m. ij. ethicoz ostans et virtuosus est mensuā omnī ope rū suorū. Sic enim quid fugiendū et quod faciendum sit. Idcirco eligit magis sustinē min⁹ malum q; maius malum iadere ubi unum fieri oportet. Et differt constans ab iconstatē dupliciter. Primo electōne. q; eligit quo clūq; malum pene pati puta priuacōnem bonorum exticium fame vel vite q; p̄care de quo dic. ansel. lib. ar deus homo. q; p̄ infinitis modis saluandis sc̄z corporaliter non esset omittēdum peccatum. In costas aut et vicōsus eligit potius subiectū mai⁹ malum. puta peccatum ppter delectacionem annexam q; vitaē min⁹ malū. puta perdere temporalia. nam min⁹ modū peccatum est maius malū q; maximum malum pene fit malum. Alia differēcia est q; tu ad estimacōez periculi vel pene imminentis q; ostas non cogitur nisi forti et probabili estimacōe

Primum

Preceptum

In cōstās aut p leui estīmācō
ne q̄ fugit quodāmō nemie p
b sequēte. **E**st aut q̄druplex
metus q̄ cadit in cōstātē virū
Prīm⁹ ē metus mortis ab eo
q̄ intēdit q̄ pōt occidere. **S**ecū
dus ē ḡuis cruciatus corporis.
puta verberacō. torchio. incarce
racō. q̄ huīusmoi. **T**erti⁹ ē me
tus stupri qui bonis viris ma
ior q̄ mortis eē debet. **I**tē si q̄
dedit aliquid ne stuprū patia
tur vir v̄l mulier. **Q**uartus ser
uitutis metus. **E**t dic̄. tho. pe.
q̄ alb. q̄ nō differt vtr̄ hec p̄
dicta quatuor fiant in p̄sona
ppria. siue in p̄sona liberorum.
siue vxoris. **I**tem si q̄s in adul
terio vel furto vel flagicō alio
depl̄xus dedit aliqd v̄l se ob
ligavit ad p̄dicta q̄tuor per
tinet q̄ timuit morte vel pericu
la vel vincula. **I**tē si depl̄xus
dedit quid depl̄xori vel pro
misit ne p̄deretur. pertinet ad
quatuor p̄fata. q̄ pro ditus
prenoīata potuit pati. **M**et⁹
autē cadēs in cōstantem virū
est q̄ fit p̄ minas verbor̄. ut mi
si hoc feceris non habebis grāz
meā vel non diligā te q̄ filia
Etiam scdm leḡitas tñor̄ m̄fa
mie q̄ veracōis nō cader; in cō
stantē virū q̄ s̄b quatuor p̄fa
tis q̄ talib; multis modis s̄b
uemri p̄t. **E**t nō q̄ metus ca
dit in vnum qui nō diceretur

Capitulū

.xxi.

cadere in alū. **N**ō ei ē v̄ilimile
regētiere debuisse m̄litē par
uū. q̄ minor metus excusat in
casu feiam q̄ virū. **N**etus i gr̄
cadēs in cōstātē virū facit q̄
p̄missa vel data tali metu nec
corā deo nec coram ecclā tenēt.
ut m̄rimomū tali metu contra
ctū q̄ alia data vel p̄missa. **R**a
co est q̄ sensus in talib; nō
ē liber mere h̄ coactus. n̄bilez
go dedit libere. p̄mo metus ca
dens in ostātē virū impetrat
restitutionem in integrum
Sed queitur vtr̄ ille q̄ p̄
metu cadētem in cōstātē vi
rum opulsus aliquid promit
tit de tēpōalib; teneatur illud
postmodū adimplere. **F**e. alb.
in. iiiij. **C**redo q̄ vbi ē iudicū p̄
quod inueiri p̄t defensio a iu
dicāte etiā coactus debet solue
re promissum. q̄ operit ei actio
ex lege. ex canone. q̄ iudex d;
eū restituere in integrum. **S**i
aut defect⁹ fit iudicū puto
q̄ nō deb; soluere h̄ aliquā le
uem ppter cautelā facere pem
tētiam de promisso. p̄cipue h̄
fides vel iuramentum non int̄
ueit. si aut iuramētū interū eit.
dicunt multi q̄ etiā m̄hi satis
probabile videtur esse soluend⁹
Si aut nō soluit q̄ iuramētū
violauit. postea vñit ad pem
tētā vñdr̄ m̄hi nō esse cogē
d⁹ ad soluētē; h̄ tñ ad fractū

iuramēti emēdatōem. h̄c alī.
k **D**ubitatur an timor i gene
re de timore loquendo excusā a
peccato. R̄nho fīm thō. 2.2. q.
Cxxij. ar. iii. T̄imor itūtū h;
racōe; peccati mōptum est con
tra ordīnē recte racōm̄is que est
regula hūanorū actuum. Rē
cta aut̄ racō iūdicat quedā ma
la magis esse alīs fugiēda. Et
ideo q̄cūq; ut refugiat mala q̄
scđm racōnem magis sunt fu
gienda nō refugit mala q̄ sūt
mīn̄ fugienda non est pecca
tū. Sicut magis est fugiēda
mors corporalis q̄ amissio rez
vnde si quis apter timorē mor
tis latromib; promitteret aut
daret excusaretur a peccato qđ in
currēt si sine causa legittima p
termīssis bonis hōibus quib;
magis es̄ dācum peccōibus
largiretur. Si aut̄ aliq; per tu
morem fugiēs mala que scđm
racōnem sunt mīn̄ fugiēda in
currat mala que scđm racōnem
sunt magis fugiēda. nō pōt a
peccato totalit̄ excusari. qđ ta
lis timor mōrdimat̄ es̄. Sūt
aut̄ timēda magis mala aie q̄
corpis et mala corporis q̄ ex
teriorz rerū. Et ideo si quis in
currat mala aie id ē peccata. fu
giēs mala corporis puta flagel
la vel mortē. à mala exteriorz
puta dāmnū pecunie. aut si su
stineat mala corporis ut vitet

dānū pecunie. nō excusatur to
talit̄ a peccato. diminuitur tñ ali
quod ei⁹ peccatū quia mīn̄ w
luntariū est qđ extōre agitur
Imputatur enim hōi quedā ne
cessitas aliquid faciendi apter
imminētem timorē ut faciat w
luntariū mixtum scđm p̄hīm.
TSi qñ ē timor peccatū mō
le. R̄. ar. iii. Timor ē peccatum
scđm q̄ est mōrdiatus prout
sc̄; refugit q̄s qđ fīm racōe; nō
est fugiēdū. h̄c aut̄ mōrdiaco
tioris qñq; qđē oſſitit in solo
appetitu ſenſiō nō vīmete ex
oſenſu rōlis appetitus. / hic nō
est peccātū mōle h̄s vīale ſolū
Qñq; vero hūiūsmoi mōrdiaco
tioris pertīgit vſq; ad appre
titū racōnale qui dicitur volū
tas. que volūtas ex liberō arbi
trio refugit aliqd non ſcđmra
coe;. Et talis mōrdiaco tioris
qñq; ē peccātū vīale. qñq; mō
le. Si ei⁹ quis apter tiorē quo
refugit quis periculum mortis.
vel quo dēciq; aliō tempore
malū ſic diſpoſit⁹ eſt ut faciat
aliqd prohibitū vſ pretermī
tit aliqd qđ eſt p̄ceptum in le
ge dīma talis timor eſt peccātū
mōle. alioqui erit peccatum
vīale. vñ apōc. xxii. Timidis
a mōrdiulis a execratis pars
erit in stagno ignis a fulfīis.
qđ ē mors ſecūda. h̄c de thō.
Quicqd iīz de timore dīciū ē.

Prīmū

Preceptum

illud ad verecūdā applicādū
m est. **A**d sciendū qn̄ verecū-
dia sit pccm veniale vel mōrē.
nōndum scdm thō. 2. 2. q. xix.
ar. iij. a. ii. q̄ timor mundan?
est quo quis inordinate timet
amittere bō exteiora. hūanus
quo quis tiet p̄prie p̄sone. a
pertinet ad vñū timorem in re.
quo quis a deo recedit ppter
amorē creature a corpis detri-
metum. a timere talū perdicō-
nem. interdū est natuāle. int̄
dum vitiū. **N**aturale enī est q̄
refugit p̄prij corporis detrimen-
tū vel etiā dānum tempaliū
rerū. **S**ed q̄ hō ppter ista re-
cedit a iusticia est otrā racō e;
natuāle. vñ phus. iij. ethicoz
dicit q̄ quedā sūt pccōz ope-
ra ad que nullo timore deb; q̄
cogi. q̄ p̄i? ē hūusmoi pccā
comittere q̄ penas quascūqz
pati. **D**icitur in diffinīcone de
actu nō vere sed apparet ex
probabilī. **V**binō q̄ du-
plices sunt actus. quidā wre
exprobribiles ut in principio
capituli patuit. Alij non wre
exprobribiles h̄ apud filios
hui? seculi de quibus dicitur
iob. xiiij. Deridetur iusti simili-
citas. Super quo greg. libro
x. mōr. sic dic. Anim⁹ quippe
viri iusti non nunq̄ op̄i recto
cōstanter inmititur a tñ hūa-
mis irrisiōib; vrgetur. **O**ira-

Capitulū

xxi.

ba agit a obprobria recipit.
q̄ ab hui? mōdi sapientib; pu-
ritatis virtus fatuitas credit
Quid nāqz mōdo stulti? viōz.
q̄ mētem verb ostēdere nihil
callida machinae simileas red-
dere p maledicētib; oāre pau-
ptatē q̄rere. possessa relinqre.
rapiēti nō resistere. percuciēti
vnā maxillā alterā p̄bere. sed
qd ab hominātūr egypcij isra-
elite deo offerūt. **S**ubditur
lāpas cōtēpta apud cogitati-
ones diuitū id ē supborū. pa-
rata ad tēpus statutū. **I**te o
nōndum q̄ malā verecūdia;
multi habēt scd; q̄ multiplici-
ter aliqui pccātūt in septem
pccis capitabilib; **P**rīmo qui
dam verecūdātūr hūiles esse
aut in veste. cōtra exēplū ioh.
baptiste vestiti zona pellicea.
math. iij. **A**ut nō querēdo ne-
cessaria dubia. cōn xp̄i exēplū q̄
in medio doctoz q̄fuit luc. ii.
Aut verecūdātes qn̄ nō scūt
respondere ad quedā inutilia
sicut homer? ut refert polica-
tus q̄ pbleuma pedicularoz sol-
uere neq̄ens p̄ tristitia mortu-
us est. **A**ut sacramēto reueren-
tiā nō fatiētes. Cōtra exem-
plū militis qui pccōle idutq̄
equū descēdit i luto genua fle-
ctēdo ad eucaristia; scdm suā
osuetudinē ut Cesari? refert

Prīmū

Preceptū

in suo dyalogo. Secūdo sunt alij verecūdātes paupertatem que est instrumētum hūilitatis līma pccōrum et xpī ornat⁹. Alij celant genealogiā pauperū. Quo cōtra dicitur de will⁹. epō parisiēn⁹. qui seobā cū quā pat su⁹ pistor fornacem purgare solebat in cameā sua semper habebat ut vider; se de paupertate eleuatū. Et ysaie. xlviij. Ecce excori te sed non quasi argētum elegi te in camino paupertatis apt⁹ me fatiam ut nō blasphemer gloriā meā alteri non dab⁹. Tercō alij verētur detracções castitatis. et cōtrahunt cōtra exēpla virginū que ecia sanguinē effundē nō erubuerūt yn sap. iij. Multigena autē impiorū multitudō nō erit vtilis et adulterine plātae nō dabūt radices altas nec stabile firmātum collocabūt et si in ramis in tpe germinauerit. infirmit̄ posita a vēto omouebuntur et a nimietate ventorū eradicabūt. Quāto alij pacientiā recusātes verecūdantur ināsopire otra xpī verbū. In paciētia vīa possidebitis aias vestras luc. xxi. Quāto alij verētur ignoscere in se peccātib; cōtra exemplū cristi qui totiens p̄serti die crucifixiōis offendit omnia cōdonauit. Sexto alij abstinentiam verētur apt⁹ oblo-

Capitulū

.xxi.

quentes otra exēplū hōrati pri mo dyalogorū gre. vbi dī q̄ i cōuiūo carnes cōmedere nolē. miraculo se pīscē obtinuit. Se p̄tio alij ex īertia et pusillamitatem timet morituris morte annūciare cōtra exēplū ysa. dī centis Ezechie dispone domini tue. q̄ morieis tua non viues ysa. xxxviii. Alij verecūdātur infirmis obsequi cristū fugientes. Alij verecūdantur corrigere vītia filiorū acillarū et familie. Quos oēs valde terrere deler; formida h̄c xpī sentētia luc. ix. Qui me erubueit et meos hīmos hūc fili⁹ hōis erubescet cū venerit in maiestate sua et cē. Quo ad. iij. p̄ncipale nōnd p̄q ad expellēdā verecūdiā valent septē. Primo considera xpī maximā dehonora cōem in sua morte. nam ad festū paschē de omnī terra quasi aliq̄ ihrlm̄ nerāt. xp̄s famosissim⁹ i vībō facto. et vītute fuerat. Crux turpissima fuit pena. attamē voluit i medio latronū educī et moriri. nudus omnino exi que omnia alia et aliam verecūdiam maximā īcutere potuerūt. Attamē ad hebreos. xij. apōsto lī ḡaudio sustinuit crucem confusione contempta. quare ut ibidem dicitur Examus cōtra castī īproperiū ei⁹ portātes. Secūdo videam⁹ exempla

Primum Preceptum

sactor qui vrecedia postponet virtutib; infudarunt. nā
Ex. xi. fide moyses gradis factus negauit se esse filium filie pharaonis. voluit enim magis affligi cū populo dei q̄ temporal pccū habere iocunditatem. Su-
fana magis voluit mori turpi-
ter q̄ puitate m̄rimoniālē per-
dere dān. xij. Itē act. v. Ibant apli gaudētes a spectu silij.
qm̄ digni habitū sunt cōtume-
liā p nomine ihu pati. Tercō pōderādum est q̄ malū a stul-
tū sit dimittere opera bō ex ve-
recundia. nā tales faciūt sicut vir q̄ apter latratū caniculi ca-
strū nō defendēt; Sic equus
qui trūcum vmbrosū formidaret. Et sicut vidētes recti q̄
sani irrisiōne ecclz. curuorū.
leprosoz. q̄ iudicia eoz fal-
sa curare nō debet. p m̄hilo ei
irrisiones curāde sūt talū. Quo-
cōtra leuit. xxvi. 32. Terrebit
eos somitus folij volatīs. Quā-
to valet oīdeāre erubescētiā
quā in futuro sustinebūt bona
facere erubescētes luc. ix. Qui
me erubueit q̄ meos sermones
q̄c. Qūto. sexto. q̄ septimo. va-
let cōsiderare tres radices wre-
cūdie male a illas extirpare
Prima radix est amor placen-
dimūdo. Señ. desines timere.
si sperare desies. Idem nōdum
felix es si non turba deridet te.

Capitulū

xxij.

math. v. H̄ti estis cū maledi-
xerint vob̄ hoīnes. Secunda
elongacō dei ab aia q̄ si p̄ns
esset multū diceret quis illud
ps. Si abulauero ī medio
vmbre mortis nō timebo mala.
qm̄ tu meū es dñe. alias time-
ret figura huijē ī petro q̄ cri-
stū sequens a longe ter nega-
uit ex timore a vrecedia Ter-
tia causa est aviditas honois
trāsitorij qui cū a falsis attri-
buitur faciliter pditur. a apō
neminē v̄liter honor habetur
Sim̄quit apli hoībus pla-
cerē xp̄i seruus non essem

Capitulū. xxij.

Quātū causat ī obedietiā
a p̄cepto transgres-
sionem atq̄ cōtēptū. Idcir-
co decimo septimo tria p̄ncipa-
liter de huiusmoi p̄ nunc sunt
vidēda. Primo quibus ex a
precepto fit obedēdū. Secū-
do quid sit cōtēptus q̄ qm̄ mōr-
le p̄cēm. Tercō de ī obedietiā.
qm̄ sit mōrle peccatū. Qūtum
ad. i. dubitatur an subdit⁹ te-
neatur prelatis suis ī oībus
obedire. Rx. tho. 2. 2. q. Cuij. ar.
iv. Obediens mouetur ad ī
periū preciōtis quadam ne-
cessitate iustitie. pōt autē cōti-
gere ex duob; q̄ subditus nō
teneatur superiori suo ī oīb;
obedire. vno mō apter p̄ceptū